

U S N E S E N Í

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedou senátu JUDr. Ing. arch. Zdeňkem Blažkem jako samosoudcem ve věci žalobce: [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], proti žalované: [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], o žalobě z rušené držby,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna ve prospěch žalobce zdržet se rušení držby, a to ve vztahu k nemovitostem zapsaným na LV č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], katastrální pracoviště [REDAKCE], obec [REDAKCE], katastrální území [REDAKCE], a to domu č.p. [REDAKCE], postaveného st. p.č. [REDAKCE] a [REDAKCE], dále st. p.č. [REDAKCE], dále st. p.č. [REDAKCE], dále pozemku p.č. [REDAKCE] a p.č. [REDAKCE].
- II. Žalobce je povinen zaplatit České republice soudní poplatek za řízení v této věci ve výši 2.000,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Okresního soudu Praha-západ.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 2.000,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svým návrhem ze dne 12.6.2014, který byl zdejšímu soudu doručen dne 12.6.2014, domáhal na žalované, aby se zdržela rušení držby ve vztahu k nemovitosti uvedené ve výroku I. tohoto usnesení (dále jen „předmětná nemovitost“). Svůj návrh odůvodnil tím, že účastníci řízení byly v minulosti manželé, kdy však jejich manželství bylo zdejším soudem již v roce 2010 rozvedeno. Z manželství se účastníků narodily tři děti, dvě z nich má ve výchově žalobce a jedno žalovaná. Dále je zdejším soudem vedeno řízení o vypořádání SJM účastníků, přičemž do SJM účastníků spadá i předmětná nemovitost, která má být i dle návrhů žalované svěřena do výlučného vlastnictví žalobce, který žalovanou vyplatí. Žalovaná se pak z předmětné nemovitosti z vlastní vůle již v červnu 2009 odstěhovala a žalobce zde v současnosti bydlí od září 2009 společně se svými dvěma dcerami z předchozího manželství s žalovanou, dále společně se svojí novou manželkou a konečně pak s v dubnu 2014 narozeným synem [REDAKCE]. Dne 28.5.2014 pak byl žalobci doručen dopis žalované, kterým žalovaná oznamuje žalobci, že se dne 30.6.2014 hodlá za asistence Policie ČR vrátit do předmětné nemovitosti a tuto (respektive její část) opět užívat. Dle žalobce je tak zřejmé, že žalovaná se snaží narušit pětileté řádné užívání předmětné nemovitosti žalobcem a jeho rodinou s tím, že ani v rámci rozhodování soudu o vypořádání jejich SJM nikdy neprojevila zájem na tom, aby byla předmětná nemovitost přikázána do jejího vlastnictví. Na základě

uvedeného se proto žalobce domáhá, aby bylo žalované uloženo zdržet se rušení držby ve vztahu k uvedené nemovitosti.

Podle § 176 o.s.ř. se ustanovení § 177 až 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby.

Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle § 178 o.s.ř. v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Z výše uvedených zákonných ustanovení vyplývá, že při posuzování důvodnosti žaloby dle § 176 a násl. o.s.ř. se soud omezuje pouze na zjišťování toho, zda žalobce naposledy předmět držby ve smyslu § 988 NOZ (v daném případě užívací právo k předmětné nemovitosti) držel a zda do držby tohoto práva žalovaná svémocně zasáhla (svémocným zásahem může být i zásah vlastníka předmětu drženého užívacího práva, pokud mu zákon tento zásah výslovně neumožňuje). Naopak oprávněností žalobcovy držby se soud v tomto řízení nezabývá.

Po seznámení se s obsahem spisu a s listinami, které žalobce ke svému návrhu doložil, dospěl soud k závěru, že žalobce v období několika posledních let užívá předmětnou nemovitost výlučně pro potřeby své a své rodiny, neboť žalovaná se z této nemovitosti již v polovině roku 2009 odstěhovala. Uvedené se podává jednak čestných prohlášení a také z rozsudků zdejšího soudu ze dne 30.9.2013, č.j. 12 Nc 145/2008-855, ze dne 26.5.2010, č.j. 10 C 293/2008-25. Je sice pravdou, že předmětná nemovitost stále patří do SJM účastníků, o jehož vypořádání nebylo doposud pravomocně soudem rozhodnuto, žalovaná však v rámci tohoto řízení nikdy nenavrhovala přikázání předmětné nemovitosti do svého výlučného vlastnictví s tím, že by podíl žalobce vyplatila. Naopak žalobce usiluje o vypořádání ve vztahu k předmětné nemovitosti tak, že tato bude přikázána do jeho výlučného vlastnictví a podíl žalované pak bude z jeho strany vyplacen. Dále je z předložených listin zcela zřejmé, že je to právě a jen žalobce, nikoliv žalovaná, kdo nese veškeré náklady spojené s užíváním předmětné nemovitosti. Uvedené vyplývá z výpisu z katastru nemovitostí ve spojení s podstatným obsahem spisu zdejšího soudu sp. zn. 6 C 152/2011, kterým je soudem rozhodováno o vypořádání SJM účastníků a ve spojení s doklady o provedených platbách a vyúčtování.

Soud se na základě uvedeného porto domnívá, že v posledních letech to byl pouze žalobce a jeho rodina (dvě dcery z předchozího manželství s žalovanou, dále nová manželka žalobce a jejich společný syn), kdo držel užívací právo k předmětné nemovitosti, přičemž z dopisu žalované ze dne 27.5.2014 se jednoznačně podává, že tato má v úmyslu (při nesplnění stanovených podmínek) se opětovně nastěhovat do předmětné nemovitosti, čímž dle soudu dochází ze strany žalované ke svémocnému rušení užívacího práva žalobce k předmětné nemovitosti. Je sice pravdou, že k faktickému nastěhování žalované do předmětné nemovitosti doposud nedošlo, kdy k tomuto má dojít k 30.6.2014, avšak dle soudu lze ve smyslu ustanovení § 178 o.s.ř. považovat za svémocné rušení poslední držby žalobce již samotné oznámení o úmyslu nastěhovat se do předmětné nemovitosti dopisem žalované ze dne 27.5.2014, na základě kterého je poslední držba žalobce podstatně ohrožena.

Žalobce tedy soudu doložil - osvědčil, že předmětnou nemovitost měl v posledních letech ve své držbě a užívání, kdy také hradil veškeré náklady s užíváním spojené (viz. doklady o provedených platbách a vyúčtování). Současně je zřejmé, že ze strany žalované bylo dopisem ze dne 27.5.2014 do takovéto držby žalobce svémocně zasaženo, neboť žalovaná projevila úmysl se do předmětné nemovitosti nastěhovat, čímž dochází k podstatnému ohrožení poslední držby žalobce svémocným rušením ze strany žalované. Lze proto konstatovat, že soud zjistil poslední držbu žalobce i její svémocné rušení žalovanou, a proto návrhu žalobce zcela vyhověl a výrokem I. tohoto usnesení žalované uložil povinnost zdržet se ve prospěch žalobce rušení držby předmětné nemovitosti.

Výrok II. tohoto usnesení je odůvodněn § 1 písm. a) ve spojení s § 2 odst. 1 písm. a) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle kterých se soudní poplatky vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků a poplatníky poplatku za řízení před soudem prvního stupně jsou navrhovatel, není-li dále stanoveno jinak. Vznik poplatkové povinnosti se pak dle § 4 odst. 1 písm. a) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích váže na podání žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Jelikož pak žalobce poplatek za řízení v této věci doposud neuhradil, rozhodl soud o jeho poplatkové povinnosti tak, jak je ve výroku II. tohoto usnesení uvedeno. Výše poplatku pak byla stanovena dle Položky 4 bod 1 písm. c) Sazebníku soudních poplatků zákona o soudních poplatcích.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 151 odst. 1 za použití § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že ve věci zcela úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 2.000,- Kč. Náklady se sestávají ze soudního poplatku . Lhůta k zaplacení nákladů řízení byla určena třídní (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

P o u ě n í: Proti výrokům I. a III. tohoto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu, dvojmo.

Proti výrokům II. tohoto usnesení není odvolání přípustné.

V Praze dne 17. června 2014

JUDr. Ing.arch. Zdeněk Blažek,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Tereza Záblocká